

Opowiedziane

<https://opowiedziane.ipn.gov.pl/ahm/swiadkowie/24544,Kamykowski-Maciej.html>
2024-04-19, 23:33

Maciej Kamykowski

Maciej Kamykowski

Wnuk Ludwika Kamykowskiego, profesora polonistyki na

Uniwersytecie Jagiellońskim, syn Bolesława, scenografa teatralnego i filmowego.

Ludwik Kamykowski urodził się 6 marca 1891 r. pod Tarnowem jako syn Stanisława i Marii. W 1910 r. ukończył gimnazjum w Tarnowie, a następnie rozpoczął studia na Uniwersytecie Lwowskim. Później przeniósł się na Uniwersytet Jagielloński. Studiował polonistykę i filologię romańską. W 1920 r., w czasie wojny polsko-bolszewickiej służył w 8. Pułku piechoty Legionów. Po studiach przeprowadził się do Lublina, gdzie pracował jako profesor w gimnazjum. Był jednym z założycieli Lubelskiego Towarzystwa Miłośników Książek, które powstało w 1926 r. W czasie pobytu w Lublinie urodzili się jego synowie. Stale publikował nowe artykuły i rozprawy naukowe. W 1928 r. uzyskał stopień doktora filozofii, a w 1934 r. habilitację. Od 1930 r. działał w Polskiej Akademii Umiejętności (w Komisji dla Dziejów Szkolnictwa i Oświaty, a potem w Komisji Historii Literatury Polskiej). W 1936 r. przeprowadził się do Krakowa, gdzie podjął pracę nauczyciela w Liceum Ogólnokształcącym im. Bartłomieja Nowodworskiego. Jednocześnie kilka godzin w tygodniu poświęcał pracy jako profesor na Uniwersytecie Jagiellońskim, gdzie współpracował z prof. Stanisławem Pigionem.

6 listopada 1939 r. około 180 profesorów i pracowników naukowych Uniwersytetu Jagiellońskiego i Akademii Górniczej zebrało się w sali wykładowej w Collegium Novum w celu wysłuchania odczytu o niemieckim punkcie widzenia na sprawy nauki i szkoły wyższe. Podczas spotkania wszyscy profesorowie zostali aresztowani. Nielicznym udało się uniknąć uwięzienia dzięki wykorzystaniu kontaktów ze świata nauki. Wśród usuniętych z Uniwersytetu Jagiellońskiego profesorów był Ludwik Kamykowski. Po kilkutygodniowym pobycie w więzieniu we Wrocławiu trafił do niemieckiego obozu koncentracyjnego w Sachsenhausen. Tam przebywał do wiosny 1940 r., kiedy to został zwolniony. Do domu powrócił z zaawansowaną gruźlicą. Pomimo postępującej choroby, od razu po powrocie włączył się w nauczanie konspiracyjne. W jego mieszkaniu odbywały się tajne wykłady. W ramach pracy naukowej opracowywał dzieje polskiej kolędy oraz biografię Jakuba Trembeckiego. Współpracował z poznanym w obozie dr Janem Roblem. W Zakładzie Medycyny Sądowej i Kryminalistyki zajmował się odczytywaniem tzw. archiwum Robla - 11 skrzyń zawierających dokumenty wydobyte z masowych grobów polskich oficerów w Katyniu. Pracę kontynuował do swojej śmierci 13 listopada 1944 r., kiedy to zmarł w wyniku choroby.

Jego wnuk Maciej Kamykowski kultywuje pamięć o dziadku.

Przejdź do relacji

MACIEJ KAMYKOWSKI

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)